

Po zapoznaniu się z powyższą umową, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:
— została ona uznana za słuszną w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych,
— jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona,
— będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia 12 lipca 1993 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Wałęsa*

L.S.

Minister Spraw Zagranicznych: *K. Skubiszewski*

1535

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 11 czerwca 2002 r.

w sprawie mocy obowiązującej Umowy między rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Kirgiskiej o współpracy kulturalnej i naukowej, sporządzonej w Warszawie dnia 5 czerwca 1993 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Kirgiskiej o współpracy kulturalnej i naukowej, sporządzona w Warszawie dnia 5 czerwca 1993 r., została ratyfikowana przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej dnia 12 lipca 1993 r.

Zgodnie z art. 19 powyższej umowy weszła ona w życie w dniu 13 maja 2002 r., tj. w dniu wymiany not stwierdzających jej przyjęcie.

Minister Spraw Zagranicznych: *W. Cimoszewicz*

1536

UMOWA

między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej i Rządem Federacji Rosyjskiej o współpracy w dziedzinie zapobiegania awariom przemysłowym, klęskom żywiołowym i likwidacji ich skutków,

sporządzona w Warszawie dnia 25 sierpnia 1993 r.

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 25 sierpnia 1993 r. została sporządzona w Warszawie Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej i Rządem Federacji Rosyjskiej o współpracy w dziedzinie zapobiegania awariom przemysłowym, klęskom żywiołowym i likwidacji ich skutków, w następującym brzmieniu:

UMOWA

między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej i Rządem
Federacji Rosyjskiej o współpracy w dziedzinie
zapobiegania awariom przemysłowym, klęskom żywiołowym
i likwidacji ich skutków.

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej i Rząd Federacji
Rosyjskiej, zwane dalej Stronami:

- działając w duchu Traktatu między Rzeczpospolitą
Polską i Federacją Rosyjską o przyjaznej i
dobrosąsiedzkiej współpracy, podpisanego w dniu 22 maja
1992 r.,
- zdając sobie sprawę z niebezpieczeństwa, jakie
stwarzają dla ich krajów awarie przemysłowe i klęski
żywiołowe;
- uznając, że współpraca w dziedzinie zapobiegania
awariom przemysłowym, klęskom żywiołowym i likwidacji
ich skutków może sprzyjać dobrobytowi i bezpieczeństwu
ich krajów;
- biorąc pod uwagę korzyści, jakie może przynieść dla
Stron wymiana informacji naukowo-technicznej w
dziedzinie zapobiegania awariom przemysłowym,
klęskom żywiołowym i likwidacji ich skutków;
- kierując się tym, że istnieją wzajemnie powiązane
systemy ekologiczne obu krajów, wymagające prowadzenia
uzgodnionej polityki zapobiegania awariom przemysłowym,
klęskom żywiołowym i likwidacji ich skutków oraz
organizacji jednolitego monitoringu środowiska
naturalnego;

- biorąc pod uwagę możliwość powstania nadzwyczajnych sytuacji, którym nie można przeciwdziałać za pomocą sił jednej Strony, i spowodowaną przez to konieczność podjęcia skoordynowanych działań Stron w celu przeciwdziałania tymże nadzwyczajnym sytuacjom i likwidacji ich skutków;
- uwzględniając postanowienia przyjętej 17 marca 1992 r. w Helsinkach konwencji o transgranicznych skutkach awarii przemysłowych;
- uwzględniając rolę Organizacji Narodów Zjednoczonych i innych organizacji międzynarodowych w dziedzinie zapobiegania awariom przemysłowym, klęskom żywiołowym i likwidacji ich skutków

umówiły się, jak następuje:

Artykuł 1

Terminy używane w niniejszej umowie mają następujące znaczenie:

- „Strona Zwracająca się” - Strona, która zwraca się do drugiej Strony z prośbą o skierowanie grup pomocy, odpowiedniego wyposażenia i środków materialnych;
- „Strona Udostępniająca” - Strona, która spełnia prośbę drugiej Strony o skierowanie grup pomocy, odpowiedniego wyposażenia i środków materialnych;
- „grupy pomocy” - grupy specjalistów, w tym personel wojskowy, przeznaczone do udzielania pomocy, wyposażone w niezbędny sprzęt;
- „wyposażenie” - materiały, środki techniczne, pojazdy, zaopatrzenie grup pomocy i ich ekwipunek osobisty wykorzystywane do udzielania pomocy;
- „środki materialne” - środki przeznaczone do bezpłatnego rozproszania wśród ludności poszkodowanej w wyniku klęski żywiołowej lub awarii;
- „Kompetentny Organ” - organ wyznaczony przez Strony w

celu koordynacji prac związanych z realizacją niniejszej umowy.

Artykuł 2

Strony będą współpracować w następujących dziedzinach:

- 1) opracowywanie metod i podejmowanie działań w celu zwiększenia możliwości Stron w dziedzinie zapobiegania klęskom żywiołowym i awariom przemysłowym oraz likwidacji ich skutków;
- 2) tworzenie oficjalnych mechanizmów w celu operatywnej wymiany informacji o:
 - a) mających miejsce awariach przemysłowych i klęskach żywiołowych na terytorium ich krajów,
 - b) zapotrzebowaniach i propozycjach Stron dotyczących pomocy i informacji od odpowiednich organizacji międzynarodowych;
- 3) udzielanie wzajemnej pomocy w likwidacji skutków powstających awarii przemysłowych, katastrof i klęsk żywiołowych.

Współpraca w wyżej wymienionych dziedzinach będzie się opierać na zasadach równości i wzajemnych korzyści.

Artykuł 3

Współpraca w ramach niniejszej umowy obejmuje:

- 1) wymianę specjalistów i naukowców;
- 2) wymianę informacji i technologii;
- 3) organizowanie wspólnych konferencji, seminariów i narad roboczych;
- 4) wspólne planowanie, opracowywanie i realizację projektów badawczych i pokazów;
- 5) przygotowywanie publikacji, referatów i badań tematycznych;
- 6) zapewnienie łączności między Kompetentnymi Organami Stron;

- 7) likwidację skutków awarii przemysłowych i klęsk żywiołowych;
- 8) wszelką inną działalność związaną z zapobieganiem awariom przemysłowym i klęskom żywiołowym oraz likwidacją ich skutków, która może być uzgodniona przez Kompetentne Organy.

Artykuł 4

Strony mogą, w razie potrzeby, promować współpracę między instytucjami państwowymi uzupełniającymi działalność Kompetentnych Organów, a także między innymi organizacjami i instytucjami, osobami prawnymi oraz fizycznymi prowadzącymi działalność w dziedzinie zapobiegania awariom przemysłowym, klęskom żywiołowym i likwidacji ich skutków. Strony mogą angażować zainteresowane organizacje międzynarodowe do przedsięwzięć związanych z realizacją niniejszej umowy.

Artykuł 5

Ze Strony Rzeczypospolitej Polskiej Kompetentnym Organem jest Minister Spraw Wewnętrznych.

Ze Strony Federacji Rosyjskiej Kompetentnym Organem jest Państwowy Komitet Federacji Rosyjskiej do Spraw Obrony Cywilnej, Sytuacji Wyjątkowych i likwidacji Skutków Klęsk Żywiołowych.

Każda Strona niezwłocznie powiadomi drugą Stronę o utracie przez Kompetentny Organ pełnomocnictw do wykonywania nałożonych na niego funkcji. Strona powiadamiająca w najkrótszym czasie, ale nie później niż w ciągu sześćdziesięciu dni od chwili powiadomienia, poda drugiej Stronie nazwę instytucji, która zostanie sukcesorem Kompetentnego Organu.

Artykuł 6

Kompetentne Organy obu Stron nawiążą bezpośrednie kontakty w celu koordynacji wykonywania niniejszej umowy.

W celu planowania i koordynowania wspólnej działalności i rozpatrywania przebiegu realizacji niniejszej umowy, w miarę potrzeby, będą się odbywać spotkania przedstawicieli Kompetentnych Organów.

Artykuł 7

1. Cała działalność wynikająca z niniejszej umowy, łącznie z wymianą informacji i wymianą specjalistów, oraz prowadzenie innej działalności na podstawie niniejszej umowy będzie się odbywać zgodnie z ustawodawstwem wewnętrznym każdej ze Stron i dysponowaniem przez każdą z nich niezbędnymi środkami.
2. Strona przyjmująca przedstawicieli drugiej ze Stron, uczestniczących w działalności wynikającej z niniejszej umowy, lecz niezwiązanej bezpośrednio z udzieleniem pomocy w likwidacji skutków powstających awarii przemysłowych, katastrof i klęsk żywiołowych, ponosi koszty ich pobytu i przemieszczania na swoim terytorium, jeżeli Strony nie postanowią inaczej. Przybycie na terytorium Strony przyjmującej i wyjazd z jej terytorium opłaca Strona kierująca swych przedstawicieli.

Artykuł 8

Likwidacja awarii przemysłowych i klęsk żywiołowych jest prowadzona przy użyciu sił i środków Strony, na której terytorium powstały.

Jeżeli ze względu na stan klęski Strona poszkodowana nie może samodzielnie poradzić sobie z jego lokalizacją i likwidacją, to pomocy w przeprowadzeniu prac awaryjno-ratowniczych udziela druga Strona, jeżeli otrzymała prośbę o udzielenie pomocy.

Działaniami wszystkich sił wykonujących prace awaryjno-ratownicze i inne pilne prace w strefie objętej klęską kierują odpowiednie organy Strony Zwracającej się.

Siły i środki Stron, które uznają one za możliwe, mogą być sprowadzane do wykonywania prac awaryjno-ratowniczych, awaryjno-naprawczych i innych na warunkach późniejszego zrekompensowania poniesionych

kosztów przez Stronę Zwracającą się lub jako pomoc nieodpłatna, w zależności od uzgodnienia Stron.

Artykuł 9

W wypadku awarii przemysłowych i klęsk żywiołowych pomoc będzie udzielana przez natychmiastowe wysłanie do miejsca ich powstania odpowiednio wyposażonych i zaopatrzonych grup pomocy w celu ratowania ludzi, dóbr materialnych i ochrony środowiska naturalnego.

Wyposażenie materiałowo-techniczne grup przybywających w celu udzielenia pomocy powinno być wystarczające do prowadzenia autonomicznych działań w terenie, przynajmniej w ciągu 72 godzin. W kolejnym okresie, po wyczerpaniu zapasów, zaopatrzeniem tych grup we wszystko, co jest niezbędne do ich funkcjonowania, zajmuje się Strona Zwracająca się.

Grupy pomocy w miarę możliwości są kwaterowane na koszt Strony Zwracającej się. W razie potrzeby udziela się im bezpłatnej pomocy medycznej.

Artykuł 10

Kompetentne Organy Stron wymieniają spisy środków materialnych i wyposażenia, które mogą być skierowane przez jedną Stronę do drugiej z nich w ramach ich możliwości.

Kompetentne Organy Stron zbadają możliwości wprowadzenia praktyki jak najszybszego uzyskiwania niezbędnych zezwoleń w wypadku przewożenia ładunków niewymiarowych i innych ładunków specjalnych oraz bezpłatnego wykorzystywania infrastruktury transportowej.

Jeżeli grupy pomocy włączają do działania wojskowych, to przez cały czas ich pobytu na terytorium Strony Zwracającej się są oni podporządkowani ustawodawstwu Strony Udostępniającej regulującemu status wojskowego.

Artykuł 11

1. W celu zapewnienia efektywności i niezbędnej

operatywności w udzielaniu pomocy Strony zobowiązują się do ograniczenia do niezbędnego minimum formalności wymaganych podczas przekraczania granicy.

2. Obywatele Strony Udostępniającej będący członkami grup pomocy przekraczają granicę i przebywają na terytorium Strony Zwracającej się na podstawie dokumentów uprawniających do przekroczenia granicy.
W wypadku gdy brak takiego dokumentu mógłby opóźnić akcję ratowniczą, przekroczenie granicy państwowej odbywa się na podstawie każdego innego dokumentu pozwalającego stwierdzić tożsamość osoby.

Kierownik grupy pomocy powinien posiadać upoważnienie wydane przez Stronę Udostępniającą, potwierdzające fakt wypełniania misji, zakres i rodzaj działań ratowniczych, wyposażenie oraz listę osób biorących udział w akcji.

W wypadkach szczególnie pilnych upoważnienie może zostać zastąpione innym dokumentem stwierdzającym, iż przekroczenie granicy jest podyktowane wezwaniem grupy pomocy zgodnie z niniejszą umową.

3. Przekroczenie granicy państwowej przez uczestników grup pomocy odbywa się przez przejścia graniczne, z których można najszybciej dostać się na miejsce awarii przemysłowej, katastrofy lub klęski żywiołowej.

W uzasadnionych wypadkach, na wniosek Strony Zwracającej się, służby graniczne Stron, po wzajemnym porozumieniu i uzgodnieniu z organami celnymi swych państw, mogą zezwolić na przekroczenie granicy w miejscu, w którym nie przewiduje się przejścia granicznego.

Artykuł 12

Strony przyczyniają się zgodnie z ich ustawodawstwem do uproszczenia procedury celnej przy przewożeniu przez granicę wyposażenia i środków materialnych, niezbędnych do realizacji prac związanych z niniejszą umową.

O ich wwozie Kompetentny Organ Strony Zwracającej się powinien z wyprzedzeniem powiadomić właściwy organ celny.

W chwili przekraczania granicy kierownik grupy pomocy powinien przedłożyć miejscowym organom celnym pełny spis wyposażenia i środków materialnych.

W wypadku gdy nie posiada on takiego spisu, grupa pomocy z wyposażeniem i środkami materialnymi również otrzyma zezwolenie na przekroczenie granicy. W takim wypadku Kompetentny Organ Strony Udostępniającej będzie musiał przedstawić taki spis w terminie jednego miesiąca od dnia przekroczenia granicy.

Przewożone wyposażenie i środki materialne są wolne od opłat celnych i powinny być wykorzystane lub rozprowadzone podczas akcji pomocy lub wywiezione po jej zakończeniu.

Jeżeli z powodu okoliczności szczególnych nie jest możliwe wywiezienie tego wyposażenia i środków materialnych, to organy celne Strony Zwracającej się powinny być poinformowane przez Kompetentne Organy Strony Udostępniającej o zaistniałym fakcie, pochodzeniu, stopniu wykorzystania oraz stanie, ilości i miejscu znajdowania się tego wyposażenia i środków materialnych.

W wypadku konieczności udzielenia pilnej pomocy medycznej zezwala się na wwiezienie na terytorium Strony Zwracającej się zgodnie z ustawodawstwem tej Strony niezbędnej ilości lekarstw zawierających substancje narkotyczne. Takie lekarstwa mogą być wykorzystane wyłącznie przez wykwalifikowany personel medyczny, zgodnie z przepisami obu Stron.

Artykuł 13

Każda Strona udziela zezwoleń na przeloty do odpowiednich miejsc na swym terytorium statkom powietrznym, kierowanym do udzielania pomocy drugiej Stronie.

O decyzji wykorzystania statków powietrznych do udzielania pomocy niezwłocznie zawiadamia się odpowiednie organy Strony Zwracającej się.

Loty powinny się odbywać zgodnie z przepisami obowiązującymi każdą ze Stron, regulującymi eksploatację

i nawigację statków powietrznych podczas lotów nad jej terytorium.

Tryb wykorzystania transportu samochodowego, kolejowego i morskiego w celu udzielenia pomocy określają Kompetentne Organy, w uzgodnieniu z właściwymi organami i instytucjami.

Artykuł 14

Tryb kompensowania kosztów poniesionych na udzielenie pomocy przez grupy pomocy, łącznie z kosztami związanymi z utratą lub całkowitym bądź częściowym zniszczeniem wwiezionego wyposażenia, będzie regulowany w drodze porozumienia Stron.

Artykuł 15

W duchu współpracy i wdzięczności, na których opierają się stosunki Stron, każda ze Stron rezygnuje ze wszystkich roszczeń wobec drugiej Strony, dotyczących zrekompensowania szkód związanych z uszkodzeniem mienia do niej należącego, jeżeli ta szkoda została wyrządzona przy wykonywaniu zadań związanych z realizacją niniejszej umowy.

Każda ze Stron rezygnuje z wszelkich roszczeń wobec drugiej Strony o zrekompensowanie szkód związanych ze śmiercią, uszkodzeniem ciała lub rozstrojem zdrowia specjalistów lub innych osób cywilnych drugiej Strony, jeżeli taka szkoda została wyrządzona przy wykonywaniu zadań związanych z realizacją niniejszej umowy.

Jeżeli uczestnik grupy pomocy wyrządzi szkodę osobie trzeciej przy wykonywaniu zadań związanych z realizacją niniejszej umowy na terytorium Strony Zwracającej się, to szkodę rekompensuje Strona Zwracająca się, zgodnie z uregulowaniami prawnymi, które by zastosowano w wypadku wyrządzenia szkody przez własne siły udzielające pomocy.

Kompetentne Organy Stron wymieniają między sobą wszystkie niezbędne informacje dotyczące prac, w czasie

których wyrządzono szkodę wymienioną w niniejszym artykule.

Artykuł 16

Po zakończeniu udzielania pomocy Kompetentny Organ Strony Udostępniającej przesyła Kompetentnemu Organowi Strony Zwracającej się pisemny raport o przeprowadzonych pracach.

Kompetentny Organ Strony Zwracającej się przesyła Kompetentnemu Organowi Strony Udostępniającej raport końcowy dotyczący mającego miejsce zdarzenia, zawierający w szczególności charakterystykę sytuacji nadzwyczajnej, rodzaju i wielkości uzyskanej pomocy, wyniki przeprowadzonych prac.

Artykuł 17

W związku z działaniami wynikającymi z niniejszej umowy każda Strona zgodnie ze swym prawem wewnętrznym będzie zapewniać wjazd na swoje terytorium i wyjazd z niego, a także umożliwiać niezbędny dostęp do odpowiednich instytucji, organizacji i źródeł informacji przedstawicielom drugiej Strony, niezależnie od tego, czy są związani z Kompetentnymi Organami.

Artykuł 18

Informacja uzyskana w wyniku działalności prowadzonej w ramach niniejszej umowy, z wyjątkiem tej informacji, która nie podlega rozgłaszaniu w myśl obowiązującego prawa wewnętrznego Stron, jest publikowana zgodnie ze zwykłą praktyką i przepisami Stron, jeżeli w formie pisemnej Kompetentne Organy nie uzgodniły inaczej.

Artykuł 19

Niniejsza umowa nie narusza praw i obowiązków Stron wynikających z wcześniej zawartych przez nie umów międzynarodowych.

Artykuł 20

Rozbieżności w interpretacji i stosowaniu niniejszej umowy, które nie mogą być usunięte w drodze konsultacji między Kompetentnymi Organami, są regulowane kanałami dyplomatycznymi.

W wypadku gdy rozbieżności między Stronami nie zostaną uregulowane kanałami dyplomatycznymi, na prośbę jednej ze Stron spór jest przekazywany do arbitrażu.

Arbitraż będzie się składać z trzech arbitrów. Każda Strona wyznacza po jednym arbitrze, którzy zgodnie wybierają Przewodniczącego, przy czym na Przewodniczącego może być wybrany wyłącznie obywatel lub poddany strony trzeciej.

Strony wyznaczają arbitrów w ciągu dwóch miesięcy, licząc od chwili, gdy jedna ze Stron powiadomi drugą Stronę o swym zamiarze przekazania kwestii spornej do arbitrażu.

Wyznaczeni arbitrzy wybierają Przewodniczącego w ciągu jednego miesiąca od daty wyznaczenia drugiego arbitra.

Jeżeli wyznaczeni przez Strony arbitrzy w ciągu dwóch miesięcy nie mogą osiągnąć porozumienia co do osoby Przewodniczącego, wyznacza go Przewodniczący Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości na prośbę Strony, która skierowała spór do arbitrażu.

Arbitraż wydaje orzeczenie, kierując się postanowieniami niniejszej umowy i innymi stosowanymi normami prawa międzynarodowego. Arbitraż ustala procedurę rozpoznawania sporu.

Orzeczenie arbitrażu jest wiążące dla Stron.

Artykuł 21

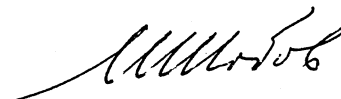
Niniejsza umowa wchodzi w życie z dniem ostatniej notyfikacji potwierdzającej, że dokonano stosownych czynności wewnętrzpaństwowych, niezbędnych do jej wejścia w życie.

Niniejsza umowa zostaje zawarta na czas nieokreślony i będzie obowiązywać do upływu sześciu miesięcy, licząc od dnia, gdy jedna ze Stron skieruje do drugiej Strony pisemne powiadomienie o swym zamiarze jej wypowiedzenia.

Sporządzono w Warszawie dnia 25 sierpnia 1993 r. w dwóch egzemplarzach, każdy w języku polskim i rosyjskim, przy czym obydwa teksty mają jednakową moc.

Z upoważnienia Rządu
Rzeczypospolitej Polskiej

Z upoważnienia Rządu
Federacji Rosyjskiej

СОГЛАШЕНИЕ

МЕЖДУ ПРАВИТЕЛЬСТВОМ РЕСПУБЛИКИ ПОЛЬША И ПРАВИТЕЛЬСТВОМ РОССИЙСКОЙ ФЕДЕРАЦИИ О СОТРУДНИЧЕСТВЕ В ОБЛАСТИ ПРЕДУПРЕЖДЕНИЯ ПРОМЫШЛЕННЫХ АВАРИЙ, СТИХИЙНЫХ БЕДСТВИЙ И ЛИКВИДАЦИИ ИХ ПОСЛЕДСТВИЙ

Правительство Республики Польша и Правительство Российской Федерации, в дальнейшем именуемые "Стороны",

действуя в духе Договора между Республикой Польша и Российской Федерацией о дружественном и добрососедском сотрудничестве, подписанного 22 мая 1992 года;

сознавая опасность, которую несут для обеих стран промышленные аварии и стихийные бедствия;

признавая, что сотрудничество в области предупреждения промышленных аварий, стихийных бедствий и ликвидации их последствий может содействовать благосостоянию и безопасности обоих государств;

учитывая пользу, которую может иметь для Сторон обмен научно-технической информацией в области предупреждения промышленных аварий, стихийных бедствий и ликвидации их последствий;

исходя из наличия взаимосвязанных экологических систем обеих стран, требующих проведения согласованной политики по предупреждению промышленных аварий, стихийных бедствий и ликвидации их последствий, а также организации единого мониторинга окружающей среды;

принимая во внимание возможность возникновения чрезвычайных ситуаций, которые не могут быть ликвидированы силами одной из Сторон, и вызываемую этим потребность в скоординированных действиях Сторон с целью предотвращения чрезвычайных ситуаций и ликвидации их последствий;

учитывая положения Конвенции о трансграничном воздействии промышленных аварий, принятой в Хельсинки 17 марта 1992 года;

учитывая роль Организации Объединенных Наций, других международных организаций в области предупреждения промышленных аварий, стихийных бедствий и ликвидации их последствий,

согласились о нижеследующем:

Статья 1

Термины, используемые в настоящем Соглашении, имеют следующее значение:

"Запрашивающая Сторона" - Сторона, которая обращается к другой Стороне с просьбой о направлении групп по оказанию помощи, соответствующего оснащения и материалов обеспечения;

"Предоставляющая Сторона" - Сторона, которая удовлетворяет просьбу другой Стороны о направлении групп по оказанию помощи, соответствующего оснащения и материалов обеспечения;

"Группы по оказанию помощи" - группы специалистов, в том числе военный персонал, предназначенные для оказания помощи и обеспеченные необходимым оснащением;

"Оснащение" - материалы, технические средства, транспортные средства, снаряжение групп по оказанию помощи и личное снаряжение, используемые для оказания помощи;

"Материалы обеспечения" - материальные средства, предназначенные для бесплатного распределения среди населения, пострадавшего в результате стихийного бедствия или аварии;

"Компетентный орган" - орган, назначаемый Сторонами для координации работ, связанных с реализацией настоящего Соглашения.

Статья 2

Стороны будут осуществлять сотрудничество в следующих областях:

1) разработка методов и принятие мер в целях увеличения возможностей Сторон в области предупреждения стихийных бедствий и промышленных аварий и ликвидации их последствий;

2) создание официальных механизмов для оперативного обмена информацией о:

а) имеющих место промышленных авариях и стихийных бедствиях на территории их стран;

б) запросах и предложениях Сторон о помощи и информации от соответствующих международных организаций;

3) оказание взаимной помощи по ликвидации последствий возникающих промышленных аварий, катастроф и стихийных бедствий.

Сотрудничество в вышеуказанных областях будет основываться на принципах равноправия и взаимной выгоды.

Статья 3

Сотрудничество в рамках настоящего Соглашения включает:

1) обмен специалистами и учеными;

2) обмен информацией и технологиями;

3) организацию совместных конференций, семинаров и рабочих совещаний;

4) совместное планирование, разработку и осуществление исследовательских проектов и демонстраций;

5) подготовку публикаций, докладов и тематических исследований;

6) обеспечение связи между компетентными органами Сторон;

7) ликвидацию последствий промышленных аварий и стихийных бедствий;

8) любую другую деятельность, связанную с предупреждением промышленных аварий и стихийных бедствий и ликвидацией их последствий, которая может быть согласована компетентными органами.

Статья 4

Стороны могут там, где это целесообразно, поощрять сотрудничество между государственными учреждениями в дополнение к тем, которые назначаются в качестве компетентных органов, а также другими организациями, учреждениями, юридическими и физическими лицами, осуществляющими деятельность в области предупреждения промышленных аварий, стихийных бедствий и ликвидации их последствий. Стороны могут привлекать заинтересованные международные организации к мероприятиям, связанным с реализацией настоящего Соглашения.

Статья 5

Для Республики Польша компетентным органом является Министр внутренних дел.

Для Российской Федерации компетентным органом является Государственный комитет Российской Федерации по делам гражданской обороны, чрезвычайным ситуациям и ликвидации последствий стихийных бедствий.

Каждая из Сторон незамедлительно уведомит другую Сторону в том случае, если компетентный орган будет лишен полномочий по выполнению возложенных на него функций. Уведомляющая Сторона в кратчайшие сроки, но не позднее шестидесяти дней с момента уведомления, сообщит другой Стороне название учреждения, которое будет назначено преемником компетентного органа.

Статья 6

Компетентные органы обеих Сторон установят прямые контакты в целях координации выполнения настоящего Соглашения.

Для планирования и координации совместной деятельности и рассмотрения хода реализации настоящего Соглашения будут по мере необходимости проводиться встречи представителей компетентных органов.

Статья 7

1. Вся деятельность в соответствии с настоящим Соглашением, включая обмен информацией, обмен специалистами, а также осуществление другой деятельности на основе настоящего Соглашения будет проводиться в соответствии с внутренним законодательством каждой из Сторон и наличием у каждой из них необходимых средств.

2. Сторона, принимающая представителей другой Стороны, участвующих в деятельности, вытекающей из настоящего Соглашения и не связанной непосредственно с оказанием помощи в ликвидации последствий возникающих промышленных аварий, катастроф и стихийных бедствий, несет расходы по их пребыванию и перемещению на своей территории, если иное не будет согласовано Сторонами. Проезд на территорию принимающей Стороны и выезд с ее территории оплачивается направляющей своих представителей Стороной.

Статья 8

Ликвидация промышленных аварий и стихийных бедствий осуществляется силами и средствами Стороны, на территории которой они возникли.

Если масштабы бедствия таковы, что пострадавшая Сторона не может самостоятельно справиться с его локализацией и ликвидацией, то помощь в проведении аварийно-спасательных работ оказывается другой Стороной при обращении к ней за помощью.

Руководство действиями всех сил, выполняющих аварийно-спасательные и другие неотложные работы в зоне бедствия, осуществляется соответствующими органами запрашивающей Стороны.

Силы и средства Сторон, которые они сочтут возможными, могут привлекаться для выполнения аварийно-спасательных, аварийно-восстановительных и других работ на условиях последующего возмещения произведенных затрат за счет запрашивающей Стороны или в виде безвозмездной помощи, в зависимости от договоренности Сторон.

Статья 9

В случае промышленных аварий и стихийных бедствий помощь будет оказываться путем незамедлительного направления в ту зону, где это произошло, обеспеченных необходимым оснащением и материалами групп по оказанию помощи для спасения людей, материальных ценностей и защиты окружающей природной среды.

Материально-техническое обеспечение групп, прибывающих для оказания помощи, должно быть достаточным для ведения автономных действий на месте по крайней мере в течение 72 часов. В последующий период, по окончании запасов, обеспечение этих групп всем необходимым для их функционирования осуществляется запрашивающей Стороной.

Группы по оказанию помощи по возможности размещаются за счет запрашивающей Стороны. В случае необходимости им оказывается медицинская помощь.

Статья 10

Компетентные органы Сторон обмениваются списками материалов обеспечения и оснащения, которые могут быть направлены одной Стороной в адрес другой в рамках имеющихся у них возможностей.

Компетентные органы Сторон изучат возможности введения практики скорейшего получения необходимых разрешений при перевозках негабаритных и других специальных грузов, а также бесплатного пользования транспортной инфраструктурой.

Если группы по оказанию помощи включают военный персонал, то в течение всего периода его пребывания на территории запрашивающей Стороны он подпадает под действие законодательства направляющего государства, регулирующего статус военнослужащих.

Статья 11

1. В целях обеспечения эффективности и необходимой оперативности в оказании помощи Стороны обязуются ограничить до необходимого минимума формальности при пересечении границы.

2. Граждане предоставляющей Стороны, являющиеся членами групп по оказанию помощи, пересекают границу и находятся на территории запрашивающей Стороны на основании документов, предоставляющих право пересечения границы. В случае, если отсутствие такого документа могло бы задержать спасательную акцию, пересечение государственной границы происходит на основании любого другого документа, удостоверяющего личность его предъявителя.

Руководитель группы по оказанию помощи должен иметь сертификат, выданный предоставляющей Стороной, удостоверяющий факт выполнения миссии, сферу и вид спасательных работ, оснащение, список лиц, принимающих участие в акции.

В случаях особой срочности сертификат может быть заменен другим документом, удостоверяющим, что пересечение границы продиктовано вызовом группы по оказанию помощи в соответствии с настоящим Соглашением.

3. Пересечение государственной границы участниками групп по оказанию помощи осуществляется через пограничные переходы, через которые можно наиболее быстро добраться к месту промышленной аварии, катастрофы, стихийного бедствия.

В обоснованных случаях, по просьбе запрашивающей Стороны, пограничные службы Сторон, по взаимному согласию и согласованию с таможенными органами своих государств, могут разрешить пересечение границы в месте, не предусмотренном для пересечения границы.

Статья 12

Стороны способствуют в соответствии с их законодательством проведению в упрощенном порядке таможенного оформления следующих через границу оснащения и материалов обеспечения, необходимых для осуществления работ, связанных с реализацией настоящего Соглашения.

Об их ввозе компетентный орган запрашивающей Стороны должен заранее сообщить соответствующему таможенному учреждению.

В момент пересечения границы руководитель группы по оказанию помощи должен предъявить местным таможенным органам полный список оснащения и материалов обеспечения.

В случае отсутствия у него такого списка группа по оказанию помощи с оснащением и материалами обеспечения также получит разрешение на пересечение границы. В таком случае компетентный орган предоставляющей Стороны должен будет представить такой список в месячный срок со дня пересечения границы.

Провозимые оснащение и материалы обеспечения освобождаются от таможенных платежей и должны быть использованы или распределены во время акции по оказанию помощи, или вывезены по ее окончанию.

Если в силу особых обстоятельств не представляется возможным вывезти эти оснащение и материалы обеспечения, то компетентные органы предоставляющей Стороны должны проинформировать таможенные службы запрашивающей Стороны об имеющем место факте, происхождении, степени использования и сохранности, количестве и местонахождении такого оснащения и материалов обеспечения.

В случае необходимости оказания срочной медицинской помощи разрешается ввоз на территорию запрашивающей Стороны в соответствии с ее законодательством необходимого количества медицинских препаратов, содержащих наркотические вещества. Такие медицинские препараты используются исключительно квалифицированным медицинским персоналом в соответствии с правилами обеих Сторон.

Статья 13

Каждая Сторона предоставляет воздушным судам, направляемым для оказания помощи другой Стороне, разрешения на осуществление полетов в соответствующие пункты на ее территории.

О решении использовать воздушные суда для оказания помощи незамедлительно сообщается соответствующим органам запрашивающей Стороны.

Полеты должны осуществляться в соответствии с установленными каждой Стороной правилами, регулирующими эксплуатацию и навигацию воздушных судов при полетах над ее территорией.

Порядок использования автомобильного, железнодорожного и морского транспорта для оказания помощи определяется компетентными органами по согласованию с соответствующими министерствами и ведомствами.

Статья 14

Порядок возмещения расходов по оказанию помощи, понесенных группами по оказанию помощи, включая расходы, связанные с утерей или полным, либо частичным уничтожением ввезенного оснащения, регулируется по договоренности Сторон.

Статья 15

В духе сотрудничества и признательности, на котором основываются отношения Сторон, каждая из Сторон отказывается от всех требований к другой Стороне о компенсации ущерба, связанного с повреждением принадлежащего ей имущества, если этот ущерб был нанесен при выполнении задач, связанных с реализацией настоящего Соглашения.

Каждая из Сторон отказывается от всех требований к другой Стороне о компенсации ущерба, связанного со смертью, телесным повреждением или любым другим ущербом, причиненным здоровью специалистов или других гражданских лиц другой Стороны, если такой ущерб был нанесен при выполнении задач, связанных с реализацией настоящего Соглашения.

Если участник группы по оказанию помощи нанесет ущерб третьему лицу при выполнении задач, связанных с реализацией настоящего Соглашения на территории запрашивающей Стороны, то ущерб возмещает запрашивающая Сторона согласно положениям законодательства, которые применялись бы в случае нанесения ущерба собственными силами по оказанию помощи.

Компетентные органы Сторон обмениваются всей необходимой информацией относительно работ, во время выполнения которых был нанесен ущерб, упомянутый в настоящей статье.

Статья 16

После завершения работ по оказанию помощи компетентный орган предоставляющей Стороны направляет компетентному органу запрашивающей Стороны письменный доклад о проведенных работах.

Компетентный орган запрашивающей Стороны направляет компетентному органу предоставляющей Стороны итоговый доклад о происшедшем, включающий, прежде всего, информацию, характеризующую чрезвычайную ситуацию, о виде и объеме полученной помощи, результатах проведенных работ.

Статья 17

В связи с деятельностью, вытекающей из настоящего Соглашения, каждая Сторона в соответствии со своим внутренним законодательством будет обеспечивать въезд на свою территорию и выезд с нее, а также предоставлять возможность необходимого доступа в соответствующие учреждения, организации и к источникам информации представителям другой Стороны независимо от того, связаны они или не связаны с компетентными органами.

Статья 18

Информация, полученная в результате деятельности в рамках настоящего Соглашения, за исключением той информации, которая не подлежит разглашению в соответствии с действующим внутренним законодательством Сторон, публикуется на основе обычной практики и правил Сторон, если иное не согласовано в письменном виде компетентными органами.

Статья 19

Настоящее Соглашение не затрагивает прав и обязательств Сторон, вытекающих из ранее заключенных ими международных соглашений.

Статья 20

Разногласия в толковании и применении настоящего Соглашения, которые не могут быть устранены путем консультаций между компетентными органами, регулируются по дипломатическим каналам.

В случае, если разногласия между Сторонами не будут урегулированы по дипломатическим каналам, по просьбе одной из Сторон спор передается в арбитраж.

Арбитраж будет состоять из трех арбитров. Каждая Сторона назначает по одному арбитру, которые на основе взаимного согласия избирают Председателя арбитража, при этом Председателем может быть избран только гражданин или подданный третьей страны.

Стороны назначают арбитров в течение двух месяцев после того, как одна из Сторон сообщит другой Стороне о своем намерении передать спорный вопрос в арбитраж.

Назначенные арбитры избирают Председателя в течение одного месяца с даты назначения второго арбитра.

Если назначенные Сторонами арбитры в течение двух месяцев не приходят к согласию относительно кандидатуры Председателя, он назначается Председателем Международного Суда по просьбе Стороны, передавшей спор в арбитраж.

Арбитраж выносит решение, руководствуясь положениями настоящего Соглашения и другими применимыми нормами международного права. Арбитраж устанавливает процедуру рассмотрения спора.

Решение арбитража является обязательным для Сторон.

Статья 21

Настоящее Соглашение вступает в силу с даты последнего уведомления, подтверждающего, что выполнены надлежащие внутригосударственные процедуры, необходимые для его вступления в силу.

Настоящее Соглашение заключается на неопределенный срок и будет оставаться в силе до истечения шести месяцев со дня, когда одна из Сторон направит другой Стороне письменное уведомление о своем желании прекратить его действие.

Совершено в Варшаве 25 августа 1993 года в двух экземплярах, каждый на польском и русском языках, причем оба текста имеют одинаковую силу.

**ЗА ПРАВИТЕЛЬСТВО
РЕСПУБЛИКИ ПОЛЬША**

**ЗА ПРАВИТЕЛЬСТВО
РОССИЙСКОЙ ФЕДЕРАЦИИ**

Po zaznajomieniu się z powyższą umową, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- została ona uznana za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych,
- jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona,
- będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia 24 kwietnia 2002 r.

Prezes Rady Ministrów: *L. Miller*

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*
L.S.